

IGAZSÁGÜGYI MINISZTER

Iktatószám: XX-AJFO/453/6./2021.

[REDACTED]
előadó alkotmánybíró
részére

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Tárgy: az Alkotmánybíróság megkeresése a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 813. § (2) bekezdés Alaptörvénnyel való összhangjára vonatkozó egyedi normakontroll eljárással kapcsolatosan

Tisztelt [REDACTED]

A büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 813. § (2) bekezdéssel összefüggő III/3684-3/2021. számú megkeresését (a továbbiakban: Megkeresés) köszönettel kézhez vettem.

A Megkeresésben tájékoztatást ad arról, hogy a [REDACTED] (a továbbiakban: Indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 25. § (1) bekezdése alapján kezdeményezett egyedi normakontroll eljárás során indítványozta, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Be. 813. § (2) bekezdés „*a pótmagánvádló vádejtése miatt*” szövegrészének, valamint a 813. § (4) bekezdésének alaptörvény-ellenességét azok ex nunc hatályú megsemmisítése mellett, valamint kérelmezte a Be. 813. § (4) bekezdésnek a bíróság előtt folyamatban lévő 3.Bf.162/2021. számú ügyben történő alkalmazásának kizárását. Továbbá indítványozta, hogy a Be. 813. § (2) bekezdése az alábbi szöveggel maradjon hatályban: „*Ha a vádat pótmagánvádló képviselte, és a bíróság a vádlottat az 566. § (3) bekezdésében meghatározott eset kivételével felmenti, vagy vele szemben az eljárást megszünteti, a pótmagánvádló az ügydöntő határozat jogerőre emelkedésétől számított egy hónapon belül – jogszabályban meghatározott mértékben – megtéríti a vádlott meghatalmazott védőjének azon díját és költségét, amely a pótmagánvádló fellépése után keletkezett.*”

A Megkeresést áttekintettem, azzal összefüggésben a következő tájékoztatást adom.

[REDACTED]

Mindenekelőtt megjegyzendő, hogy az Igazságügyi Minisztérium tiszteletben tartja a bírói függetlenséget, valamint a hatalom megosztásának Alaptörvényben rögzített elvét, ezért – az érintett jogszabályi előírással kapcsolatos – jogi véleményemet az indítványban foglaltakra figyelemmel alakítottam ki. Így az adott egyedi ügyben hozott magyar bírósági határozatokat nem kívánom elemezni. Jelzem továbbá, hogy a támadott bírósági döntések nem ismertek előttem, azok az Alkotmánybíróság honlapján sem érhetőek el.

I. A tényállás ismertetése

Az egyedi normakontroll eljárás alapjául szolgáló ügyben az Indítványozó az alábbi eljárásjogi helyzetet tartja aggályosnak.

Az Indítványozó szerint a pótmagánvádas eljárás résztvevői számára kiszámíthatatlan az eljárás eredménye abban az esetben, ha a pótmagánvádló jogi képvisellete a másodfokú eljárásban szűnik meg és a másodfokú bíróság felhívása ellenére sem gondoskodik a pótmagánvádló a jogi képviselétéről. Az Indítványozó megállapítása szerint a jogalkotó nem rendelkezett az ilyen mulasztás eljárásjogi következményéről. Ennek az indítványozó szerint azért van jelentősége, mert az eljárás megszüntetése mellett a törvényszéknek nincs lehetősége az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére. Az Indítványozó szerint mindez felveti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése szerinti jogállamiság részét képező jogbiztonság sérelmét.

Továbbá az Indítványozó szerint a Be. költségviselésre vonatkozó rendelkezései sértik a terhelt törvény előtti egyenlőséghez való jogát, ezáltal pedig diszkriminációt valósítanak meg, tekintettel arra, hogy jelen ügyben sem a bünyügyi költségek viselésére, sem a védő díjának és költségének viselésére nem lehet a pótmagánvádlót kötelezni, mivel az eljárás megszüntetésére tekintettel az elsőfokú ítélet felülbírálatára nem kerülhet sor.

II. Az Indítvány befogadhatósága vonatkozásában megfogalmazott észrevételek

Az Alkotmánybíróságnak az eljárása során elsődlegesen azt kell megvizsgálnia, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv.-ben előírt feltételeknek.

Az egyedi normakontroll eljárást kezdeményező bírói indítványnak az Abtv. 52. § (1) bekezdése szerinti határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének a lényegét, az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit és megfelelő indokolást is tartalmaz. Ezenkívül megjelöli a sérelmezett jogszabályi rendelkezést és kifejezetten kéri az alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését, illetve az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazásának a kizárását {3058/2015. (III. 31.) AB végzés, Indokolás [19]–[21]}.

Jelen ügyben az Indítványozó az Alaptörvény XV. cikke mellett a B) cikk (1) bekezdés sérelmét állította. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata alapján a jogállamiság sérelmére a visszaható hatályú jogalkotás tilalma és a kellő felkészülési idő hiánya miatt lehet hivatkozni.

Az indítvány nem tartalmaz ilyen típusú érvelést, ennek megfelelően álláspontom szerint ezen indítványi elem tekintetében visszautasításnak lehet helye.

III. Az indítványban foglaltakkal összefüggő megjegyzések

Elöljáróban megjegyzendő, hogy az Alaptörvény 28. cikke a jogszabályok értelmezése tekintetében a következő alapelvet rögzíti: *„A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”*¹

Az Alaptörvény 28. cikkének jelenleg hatályos szövege Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításával vált a normaszöveg részévé. Az Alaptörvény hetedik módosításának általános és részletes indokolása szerint az *„alaptörvény-módosítás szintén a bíróságokat érintő eleme, hogy pontosítja a bírósági jogértelmezést. Ennek alapján a bíróságoknak a jogértelmezés során a jogszabály célját elsősorban a jogszabály preambulumból és az indokolásból kell meghatározniuk.”* A szabályozás pedig hivatkozik az Alkotmánybíróság releváns gyakorlatára is [vö. pl. 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, 3231/2014. (IX. 22.) AB végzés]. Ezen dokumentumok – értelemszerűen – ugyanakkor nem tekinthetők a jogértelmezés e fajtája kizárólagos módszerének, hiszen abban változatlanul felhasználhatóak a jogszabály elfogadása kapcsán elhangzott érvek, a történeti alkotmány vívmányai vagy a jogtudomány eredményei is.

Fentiekre is tekintettel a Be. vitatott rendelkezéseit az alábbiakban kifejtettek szerint szükséges értelmezni; természetesen eközben reagálva az Indítványozó által támadott alaptörvényi rendelkezésekkel való összhangra is.

III. 1. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelme

Az Indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelmét állította, tekintettel arra, hogy a pótmagánvádas eljárás résztvevői számára kiszámíthatatlan az eljárás eredménye abban az esetben, ha a pótmagánvádló jogi képvisellete a másodfokú eljárásban szűnik meg és a másodfokú bíróság felhívása ellenére sem gondoskodik a pótmagánvádló a jogi képviselétéről. Az Indítványozó megállapítása szerint a jogalkotó nem rendelkezett az ilyen mulasztás eljárásjogi következményéről.

Tekintettel a fent ismertetett alkotmánybírósági gyakorlatra, álláspontom szerint az Indítvány ezen eleme visszautasításának van helye. Amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság szükségesnek tartja e tekintetben az érdemi vizsgálatot, akkor ezzel összefüggésben a következő tájékoztatást adom.

---

¹ Alaptörvény 28. cikk

Az Alkotmánybíróság több irányadó határozatában megerősítette, hogy „*az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság egyik feltétlen ismérve a jogbiztonság. A jogbiztonság pedig az államtól, és elsősorban a jogalkotótól azt várja el, hogy a jog egésze, egyes részterületei és egyes szabályai is világosak, egyértelműek és a norma címzettjei számára is értelmezhetők és követhetők legyenek.*” {20/2020. (VIII. 4.) AB határozat, Indokolás, [67], 23/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [44]}. *A jogalanyoknak tényleges lehetőséget kell biztosítani arra, hogy magatartásukat a jog előírásaihoz igazíthassák. Ehhez pedig az szükséges, hogy a jogszabály szövege a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat hordozzon. Az Alkotmánybíróság értelmezésében megállapítható továbbá a jogbiztonság sérelme, ha a szabályban rejlő belső ellentmondás a jogalkalmazás során szükséges értelmezéssel nem kiküszöbölhető.*” {3041/2021. (II. 19.) AB határozat Indokolás [25]}.

A jogbiztonság meglétének vagy hiányának vizsgálatakor az Alkotmánybíróság arra is rámutatott, hogy „*annak megállapítása során, hogy a szabályozás módja, a normatartalom sérti-e a jogbiztonságot, minden esetben figyelembe kell venni a szabályozás célját és a címzettek körét is. Más a normavilágosság és jogbiztonság alkotmányossági mércéje akkor, ha a címzettektől elvárható valamilyen speciális, az értelmezéshez szükséges szakértelem és más, ha az általánosságban érinti a jogalanyokat. A tárgyi ügyben a norma címzettje a bíróság, amelynek nem vitathatóan birtokában kell lennie a jogi normák értelmezéséhez szükséges szakértelemnek.*” {3041/2021. (II. 19.) AB határozat Indokolás [25], [26]}.

Fontos megjegyezni, hogy habár az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata szerint az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésben foglalt jogbiztonság érdemi vizsgálatára csak a visszaható hatályú jogalkotás tilalmára és a kellő felkészülési idő hiányára való hivatkozással kerülhetett sor, a 31/2021. (XII. 1.) számú határozatában – az Abtv. 25. § (1) bekezdése alapján kezdeményezett egyedi normakontroll eljárás során – az Alkotmánybíróság teljes ülése ennek hiányában is vizsgálatot folytatott le. Azonban jelen ügyben ezt nem tartom alkalmazhatónak, mivel a – a lentiek szerint részletezettekre tekintettel – a szabályozás a Be.-ben egyértelmű helyzetet teremt.

Álláspontom szerint a Be. külön eljárásban meghatározott eltérő szabály ténye, valamint a Be. egészét átható utaló szabály rendszere a büntetőeljárás törvényt alkalmazók számára nem eredményezhet jogbiztonságot sértő jogértelmezési nehézséget, nem teheti kiszámíthatatlanná az eljárás eredményét sem, ebből következően nem merül fel az Indítványozó által hivatkozott, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének sérelme.

A Be. 589. §-a tartalmazza azt az utaló szabályt, amely a Be. kodifikációs logikáját alapvetően meghatározta.

A Be. 589. §-hoz fűzött miniszteri indokolás rögzíti, hogy a bírósági eljárás általános szabályait, a tárgyalás előkészítésére vonatkozó rendelkezéseket és az elsőfokú bírósági tárgyalás szabályait a másodfokú eljárásban is irányadónak kell tekinteni, de csak akkor, ha a törvény – a másodfokú bírósági eljárásra írt fejezetében – külön eltérő szabályozást nem tartalmaz, eltérő rendelkezések esetén ugyanis az általános szabályokat az eltérések figyelembevételével kell alkalmazni.

A Be.-hez fűzött Wolters Kluwer kommentár² rögzíti, hogy a „Be. a másodfokú eljárásra nem rendelkezik külön minden eljárási szabályról, hanem a bírósági eljárás általános szabályaira, a tárgyalás előkészítésének és az elsőfokú bírósági tárgyalásának szabályaira utal vissza. Abban az esetben, ha a másodfokú bírósági eljárás általános szabályai eltérő szabályokat írnak elő, akkor azokkal az eltérésekkel kell az általános normákat alkalmazni.”

A Be. HVG ORAC kommentárja³ is rögzíti, hogy „a bírósági eljárás általános szabályait, a tárgyalás előkészítésére vonatkozó szabályokat és az elsőfokú bírósági tárgyalás szabályait a másodfokú eljárásban is alkalmazni kell, de csak akkor, ha a Tizenötödik Rész a másodfokú bírósági eljárásra ettől eltérő szabályozást nem tartalmaz. Eltérő rendelkezések esetén ugyanis az adott eljárásjogi kérdésben az általános szabály helyébe az eltérő rendelkezés lép.”

A Be. CV. Fejezete szerinti pótmagánvádas külön eljárás – a többi külön eljárás szabályozáshoz hasonlóan – azokat a szabályokat állapítja meg, amelyek eltérnek a törvény általános rendelkezéseitől. A pótmagánvádló fellépése után folytatott eljárásban ennek megfelelően akként kell alkalmazni a törvényt, hogy először a Be. CV. Fejezetében írtakat kell megvizsgálni. Erre utal a következő törvényi megfogalmazás is: „*E törvény rendelkezéseit a pótmagánvádas eljárásban az e Fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.*”⁴ Ha a Be. CV. Fejezetében nincs eltérő rendelkezés, akkor a törvény egyéb rendelkezései az – eredeti tartalmuk szerint – irányadóak.

Tehát a Be. 787. §-ában is megjelenik az utaló szabály mint kodifikációs technika alkalmazása. Erre rávilágít többek között a Be. HVG ORAC kommentárja⁵ is, amikor rögzíti, hogy a CV. Fejezet „szabályai a Be. más szabályaihoz (mint általánoshoz) képest a különös viszonyában vannak. Minden olyan eljárási kérdésben tehát, amelyben e Fejezet az általánostól eltérő rendelkezést nem tartalmaz, az általános eljárásjogi szabály az irányadó. Az általános szabályoktól eltérni csak ott kell és lehet, ahol e Fejezet kifejezetten eltérő, vagy a rendes eljárásban nem szabályozott rendelkezést tartalmaz.”

A Be. fenti hivatkozott szabályaiból egyértelműen levezethető, hogy az Indítványozó által felfüggesztett másodfokú eljárásban az eljárás megszüntetésének van helye, tekintettel arra, hogy a pótmagánvádló a kitűzött határidő alatt nem gondoskodott jogi képviseléről. Ugyanis a Be. pótmagánvádas eljárást szabályozó CV. Fejezetének az elsőfokú bírósági eljárásra vonatkozó 803. § (5) bekezdésében foglalt szabályt („*Ha a pótmagánvádló jogi képviselése az eljárásban megszűnik, a bíróság az erről való tudomásszerzést követő nyolc napon belül felhívja a pótmagánvádlót, hogy jogi képviseléről tizenöt napon belül gondoskodjék. Ha a pótmagánvádló a kitűzött határidő alatt jogi képviseléről nem gondoskodik, az eljárást meg kell szüntetni.*”) a Be. 787. §-ra tekintettel, a Be. 589. §-ában foglalt utaló (és a pótmagánvádas

---

² Wolters Kluwer: Kommentár a büntetőeljárás törvényéhez 2. kötet, 1225. oldal (főszerkesztő: Polt Péter)

³ HVG ORAC: Büntető eljárásjog II., Kommentár a gyakorlat számára, Harmadik kiadás, 1183. oldal (szerkesztő: Dr. Belegi József)

⁴ Be. 787. § (1) bekezdése

⁵ HVG ORAC: Büntető eljárásjog II., Kommentár a gyakorlat számára, Harmadik kiadás, 1635. oldal (szerkesztő: Dr. Belegi József)

eljárásban is alkalmazandó) szabályára figyelemmel a másodfokú eljárásban is alkalmazni kell. Tehát, ha a másodfokú eljárásban határidőben nem gondoskodik a pótmagánvádló új jogi képviselőről, akkor az eljárás megszüntetésének van helye. Nyilvánvaló módon az eljárás megszüntetése esetén rendelkezni kell az elsőfokú ítélet sorsáról is.

A Be. rendszertani értelmezésével, logikai felépítésével, teleologikus szemlélettel egyértelmű következtetés vonható le arra, hogy pótmagánvádas másodfokú eljárásban az eljárás megszüntetése esetén az elsőfokú ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Nyilvánvaló, ha másodfokon bármilyen okból kifolyólag meg kell szüntetni egy büntetőeljárást, akkor az elsőfokon meghozott határozatról rendelkezni kell. Márpedig, ha a törvény szerint eljárás megszüntetésének van helye, akkor nem lehet más jogi sorsa az elsőfokú határozatnak, mint annak hatályon kívül helyezése. Nem lehet hatályban tartani, nem lehet megváltoztatni és nem lehet helybenhagyni sem.

III. 2. Az Alaptörvény XV. cikkének sérelme

Az Indítványozó szerint a Be. költségviselésre vonatkozó idézett speciális rendelkezései sértik a büntetőeljárás alá vont terhelt törvény előtti egyenlőséghez való jogát, tekintettel arra, hogy a bűnügyi költség viselésére és a védő díjának és költségének viselésére nem lehet a pótmagánvádlót kötelezni.

Álláspontom szerint az alábbiak miatt nem merül fel az Indítványozó által állított, az Alaptörvény XV. cikkében említett törvény előtti egyenlőség követelményének, másik oldalról tehát a diszkrimináció tilalmának sérelme.

Az Indítványozó előtt folyamatban lévő másodfokú eljárásban a bűnügyi költség viselésére és a meghatalmazott védő díjának és költségének megtérítésére kötelezésre is sor kerülhet az utaló szabályok (Be. 589. §, 787. §) figyelembevétel alapján.

Kétségtelen, hogy a pótmagánvádas eljárásban a Be. 813. § (4) bekezdésében szerepel egy speciálisan másodfokú eljárásban alkalmazható szabály, ugyanakkor ez nem azt jelenti, hogy minden más – e bekezdésben nem szabályozott – esetben ne kellene a költségviselésről rendelkezni. Minden más esetben a másodfokú bírósági eljárásban is irányadóak az elsőfokú bírósági eljárás bűnügyi költség viselésére, valamint a meghatalmazott védői díj és költség megtérítésére vonatkozó szabályok a Be. 787. és 589. §-ban foglalt utaló szabályok alkalmazásával.

Ez a pótmagánvádas eljárásban mint külön eljárásban – az indítvánnyal érintett ügyben – a Be. 813. § (1)-(2) bekezdésében foglaltak megfelelő alkalmazását jelenti.

A Be. 813. § (4) bekezdés a másodfokú bírósági eljárásban abban az esetben kötelezi a pótmagánvádlót a bűnügyi költség viselésére és a meghatalmazott védő díjának és költségének a megtérítésére, ha az elsőfokú bíróság határozata ellen kizárólag a pótmagánvádló fellebbezett és

a másodfokú bíróság a határozatot helybenhagyta. Álláspontom szerint az Indítványozó nem adta indokát annak, hogy miért szükséges jelen bekezdés hatályon kívül helyezése. Ez egy logikus és következetes szabályozás, amely nem zárja ki az elsőfokú bírósági eljárás költségviselésére vonatkozó szabályok alkalmazását a többi, a másodfokú bírósági eljárás során felmerülő esetre nézve. Így a hatályon kívül helyezés iránti indítványt teljesen megalapozatlannak vélem.

A Be. 813. § (4) bekezdés nem változtat a bűnügyi költség viselésére és a meghatalmazott védő díjának és költségének megtérítésére vonatkozó elsőfokú eljárásban irányadó szabályokon, csak a másodfokú eljárás felülbírálati jellegére tekintettel egészíti ki azokat.

Amennyiben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezve az eljárását megszünteti, a megállapított bűnügyi költség viseléséről és – amennyiben azt a Be. lehetővé teszi – a meghatalmazott védői díj és költség megtérítéséről is rendelkezik. Így tehát a másodfokú bírósági eljárásban is alkalmazni kell a Be. 813. § (1) bekezdésében foglaltakat, miszerint, ha a bíróság a vádlottat felmentette vagy vele szemben az eljárást megszüntette, a pótmagánvádló viseli azt a bűnügyi költséget, ami fellépése után keletkezett. Ez is alkalmazandó általános szabály [Be. 575. § (1) bekezdés] megjelenítése, azzal a különbséggel, hogy csak a pótmagánvádló fellépése utáni időszak érintett.

Továbbá, ha a vádat pótmagánvádló képviselte, a bíróság pedig a Be. 566. § (3) bekezdése kivételével a vádlottat felmentette vagy vele szemben az eljárást a pótmagánvádló vádejtese miatt megszüntette, a pótmagánvádlónak megtérítési kötelezettsége keletkezik azon meghatalmazott védői díj és költség vonatkozásában, ami fellépése után keletkezett. Ez tulajdonképpen szintén az általános költségviselési szabály alkalmazhatóságának biztosítása a pótmagánvádas eljárásban, a pótmagánvádas eljárásban résztvevőkhöz igazítva [Be. 576. § (2) bekezdés].

Következésképpen a fentiekben bemutatottak alapján a bűnügyi költségviselés szabályai a másodfokú bíróság számára is megfelelően rendelkezésre állnak, ennek megfelelően a Be. 813. § (4) bekezdése álláspontom szerint megfelel az alkotmányos követelményeknek.

Az Indítványozó előtt folyamatban lévő másodfokú eljárásban a bíróság az eljárást megszüntető határozatban jogosult rendelkezni a bűnügyi költség viseléséről.

A meghatalmazott védő díja és költsége tekintetében pedig pótmagánvádas eljárásban való eljárás megszüntetés esetén a pótmagánvádló akkor kötelezhető ezek megtérítésre, ha a pótmagánvádló általi vádejtés miatt történik az eljárás megszüntetése [Be. 813. § (2) bekezdés]. Ez a szabály is tulajdonképpen az általános költségviselési szabályokon alapul, az megfelel az alkotmányos követelményeknek, ezért álláspontom szerint nincs indoka a rendelkezés megsemmisítésének, amely által minden eljárás megszüntetés esetén – az általános szabályoktól eltérően – megtérítési kötelezettsége keletkezne a pótmagánvádlónak, abban az esetben is, ha az eljárás megszüntetésére nem a pótmagánvádló magatartásával összefüggő okból kerül sor.

IV. Módosításra irányuló javaslat

Az Indítványozó által érintett rendelkezések felülvizsgálata alapján megállapítható, hogy a pótmagánvádló vádejtese tekintetében, az első és a másodfokú eljárás szabályai közötti koherencia biztosítása érdekében indokolt a jogszabály módosítása. Határozott ugyanis a jogalkotói álláspont a tekintetben, hogy a pótmagánvádló mulasztása nem eshet a terhelt terhére. Ennek érdekében a törvény olyan tartalmú módosítása indokolt, amely biztosítja, hogy amennyiben a pótmagánvádló a megszűnt jogi képviselétől felhívás ellenére határidőben nem gondoskodik, akkor ezt a magatartását – a Be. 803. § (4) bekezdésében szabályozott magatartásaihoz hasonlóan – a vád ejtésének kelljen tekinteni. Az ehhez szükséges módosításra irányuló javaslatot az egyes büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról szóló T/17438. számú törvényjavaslat 193. § o) pontja tartalmazza, amelynek zárószavazása várhatóan 2021. december 14-én lesz.

Kérem tájékoztatásom szíves tudomásulvételét.

Budapest, 2021. december „11”

Tisztelettel

dr. Varga Judit

